

opusdei.org

Suomalaisia Newmanin kanonisaatiossa

Siyanin reflektio Newmanin
kanonisaatiopyhiinvaelluksesta.

17.10.2019

Sain viime viikolla tilaisuuden tehdä pyhiinvaelluksen Englantiin ja Roomaan. Teemana oli John Henry Newmanin elämänvaiheet. Hänet kanonisoitiin viime sunnuntaina pyhimykseksi yhdessä neljän muun pyhimyksen kanssa. Meitä oli matkalla viiden hengen ryhmä,

joukossa katolilaisia ja katolilaisuudesta kiinnostuneita luterilaisia. Matka oli minulle ja matkakumpaneilleni monella tapaa merkityksellinen, sillä pyhä John Henry Newman oli kenties ensimmäinen protestanttisuudesta katolilaisuuteen kääntynyt katolinen pyhimys. Pyhä Newman oli alkujaan anglikaani-pappi, joka sittemmin kääntyi katolilaiseksi, vihittiin papiksi ja myöhemmin valittiin kardinaaliksi. Hän vaikutti vahvasti katolilaisen uskon paluuseen anglikaaniseen Englantiin.

Matkustimme ensin Lontooseen, jossa asuimme Opus Dein keskuksessa. Vietimme päivän Oxfordissa, päivän Birminghamissa ja päivän Lontoossa. Käymämme kohteet liittyivät tavalla tai toisella Newmaniin. Oxfordissa kävimme St Maryn kirkossa, jossa hän vielä ollessaan anglikaanipappina saarnasi täydelle kirkkosalille, ja

Littlemoossa, jossa hänet otettiin katoliseen kirkkoon. Birminghamissa ja Lontoossa kävimme oratorioissa, jotka Newman oli perustanut seuraten pyhän Filippo Nerin perustaman Rooman oratorion esimerkkiä. Lauantai-iltana lensimme Roomaan, ja sunnuntaina osallistuimme Pyhän Pietarin aukiota vietettyyn juhlalliseen kanonisaatiomessuun.

Pyhän Pietarin aukio on täynnä ihmisiä. Kuoro laulaa gregoriaanista messusävelmää. Pyhän Pietarin kirkon julkisivuun on ripustettu viisi suurta taulua uusista pyhimyksistä. Newman on keskellä. Hänen katseensa on syvä ja kirkas. En tiedä, miten kanonisaatio vaikuttaa häneen, joka on jo taivaassa, paitsi että hänen puoleensa käännytään varmasti tästä lähtien useammin täällä maan päällä. Taivaassa ei varmaankaan ole aikaa, joten monikertaistuvat esirukouspyynnöt

eivät todennäköisesti haittaa Newmania, niin kuin ei varmaan muitakaan taivaan pyhiä. Miten muuten Neitsyt Maria ehtisi vastata kaikkiin Ave Maria -rukouksiin...

Jotkut protestantit ihmettelevät katolilaista pyhimyskulttia, niin kuin myös reliikkejä ja pyhiinvaelluksia. Itsekin olen joskus ihmetellyt. Tämän matkan aikana sain uutta ymmärrystä aiheeseen. Rukoilin paljon matkan aikana, erityisesti kirkoissa. Katsoin pyhimyspatsasta ja mieleeni juolahti joku tuttavani: “Tässä on pyhä Veronika, taidanpa rukoilla hänen kaimojensa puolesta, jotka satun tuntemaan, mitä ikinä he tarvitsevatkaan Jumalalta”, tai “Tässä on pyhä Maria Magdaleena, pyydänpä häntä rukoilemaan erään syntisen puolesta, että Jumala soisi hänelle kääntymyksen armon” tai “Tässä on Neitsyt Maria Jeesuksen kuollut ruumis sylissä, rukoilen kaikkien kärsivien, erityisesti äitien,

puolesta”. Roomassa majapaikkamme vieressä oli kirkko, jossa säilytettiin pylvästä, johon perimätiedon mukaan Jeesus sidottiin ruosikittavaksi. Sen luona “Herra, armahda” sanojen mietiskeleminen tuntui erityisen koskettavalta.

Me ihmiset tarvitsemme esikuvia. Tarvitsemme nähdä, mitä pyhyys käytännössä tarkoittaa, mitä se saa ihmisen tekemään ja miten se muuttaa ihmistä. Tarvitsemme esimerkkejä, jotta me osaisimme elää paremmin omina itsenämme. Sitä varten on olemassa erilaisia pyhimyksiä, joista jokainen voi ottaa esimerkkiä juuri oman elämäntilanteen ja omien mieltymysten mukaan. Reliikit ja pyhät paikat taas auttavat meitä muistamaan sitä pyhyyden todellisuutta, jota kristityt ovat eläneet ajassa ja paikassa. Sama periaate pätee myös arkisissa ja

maallisissa asioissa. Inhimillistä
hyvyyttä koemme toisten ihmisten
kautta, varsinkin lähimmäisten ja
ystävien kautta. Ukin piippu ja
isoisän paita muistuttavat minua
heistä ja sitä kautta heidän
hyveistään, jotka ovat todella
tavoittelemisen arvoisia. Kenties
tässä piilee salainen syy, minkä takia
ihmiset pitävät museoita ja käyvät
niissä.

Pyhä Newman, kiitos esimerkistäsi.
Rukoile kaikkien puolesta, jotka
etsivät Jumalaa, totuutta ja
merkitystä elämälleen!

Siyang Zhuang